

Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка" включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Наказ Міністерства освіти і науки України від 29.12.2014 № 1528)

Ефективна ЕКОНОМІКА

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

ЛКС Центр

Видавництво ТОВ «ЛКС-центр»

0 0 0 0 0 0 < 0

УДК 339.187.62

О. І. Клімова,

*к. е. н., доцент кафедри фінансів, обліку та аудиту,
Донецький державний університет управління, м. Маріуполь*

РОЗВИТОК НАПРЯМІВ ДЕРЖАВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ СТИМУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ

O. I. Klimova,

*Cand. Sci. (Econ.), Docent, Department of Finance, Accounting and Auditing,
Donetsk State University of Management, Mariupol*

DEVELOPMENT OF DIRECTIONS OF STATE INVESTMENT POLICY TO ENCOURAGE ENTERPRISES IN ENGINEERING INDUSTRY

У статті розглянуто напрями державної інвестиційної політики стимулювання підприємств машинобудівної галузі.

Визначено особливості механізму державної підтримки лізингових операцій машинобудівних підприємств у вигляді надання податкових й амортизаційних пільг: можливість пред'являти до вирахування з бюджету ПДВ з усієї суми лізингового платежу, до якого входить сума банківських відсотків, а також сума страховки обладнання; можливість уникнення податкового контролю при сплаті податку на прибуток у розмірі банківських відсотків, що сплачуються в складі лізингового платежу; можливість додаткової оптимізації оподаткування по податку на прибуток і ПДВ за умови обліку лізингового майна на балансі лізингоодержувача; лізинг вирішує проблему використання морально й фізично зношеного обладнання за рахунок застосування коефіцієнта прискореної амортизації.

Обґрунтовано переваги створення промислового лізингового фонду державного (регіонального, міського, галузевого) рівня як однієї форм реальної державної підтримки розвитку лізингових відносин у машинобудуванні. Основними функціями такого фонду є створення інформаційної бази, надання консалтингових послуг, сприяння виробництву інноваційної техніки, оптимізація фінансових умов лізингових угод.

Запропоновано механізм державної підтримки розвитку лізингу продукції підприємств машинобудівної галузі промисловості.

The paper considers the directions of the state investment policy to encourage enterprises in the engineering industry.

Defined the features of the mechanism of the state support of leasing operations of engineering enterprises in providing tax and depreciation benefits: the opportunity of the deduction from the budget of value added tax (VAT) on the whole amount of the lease payment, which includes the amount of bank interest, as well as the amount of insurance of equipment; avoidance of the tax control for the payment of income tax in the amount of interest paid as part of lease payment; the possibility of further optimization of taxation for the tax on profit and VAT, subject to lease assets on the balance sheet of the lessee; leasing solves the problem of the use of morally and physically worn-out equipment through the use of the coefficient of accelerated depreciation.

Justified the advantages of creating industrial leasing fund of the state (regional, municipal, sectoral) level as one of the real forms of the state support of the development of leasing relations in the engineering industry. The main function of the fund is the creation of the information base, consulting services, facilitating the production of innovative technology, optimization of the financial terms of leasing transactions.

Proposed the mechanism of the state support of the development of leasing products of the enterprises of the engineering industry.

Ключові слова: *державна інвестиційна політика, напрями, розвиток, стимулювання, машинобудування, підприємства, лізинг.*

Keywords: *state investment policy, directions, development, encourage, engineering, enterprises, leasing.*

Постановка проблеми. Інвестиційна політика є важливою складовою державної промислової політики, а інвестиції – найважливішим засобом реалізації стратегічних перетворень, впровадження досягнень НТП, підвищення якісних показників господарської діяльності на макро- і мікрорівні. Державі відводиться важлива роль у розробці стратегічних і тактичних рішень інвестиційної політики. За активізацію державного регулювання інвестиційної політики виступають низькі показники чутливості інвестицій до монетарних інструментів регулювання економіки порівняно з показниками чутливості до структурних факторів зростання (темпи господарського поживлення в промисловості, завантаження виробничих потужностей та ін).

Інвестиційна політика держави визначає інвестиційну активність підприємств. До факторів, що сприяють активізації інвестиційної діяльності підприємств галузі, слід віднести: наявність дешевих і довгострокових кредитів, активізацію оновлення продукції, розвинені інтеграційні та коопераційні процеси виробничої діяльності, наявність прямих і портфельних інвестицій, державну підтримку експорту, зниження інфляції та ін.

У даний час при обмежених власних джерелах фінансування актуальним питанням для машинобудівних підприємств є розвиток механізму залучення зовнішніх інвестицій за рахунок підвищення інвестиційної привабливості машинобудівних підприємств для потенційних вітчизняних та іноземних інвесторів. Одним із способів вирішення даної проблеми може бути лізинг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання теорії державного регулювання в ринковій економіці, її механізмів, принципів і методів досліджені у працях таких вчених-економістів, як А.Г. Аганбегян, В.Д. Андріанов, С.Ю. Глазьев, В.В. Ивантер, Г.Б. Клейнер, А.С.В. Леонтьев, Т.Ю. Кушнірук, Я.О. Певзнер, Є.О. Роговський, А.О. Румянцев та ін.

Питання методології державного регулювання машинобудування на галузевому і корпоративному рівні до теперішнього часу залишаються за межами більшості досліджень, недостатньо опрацьовані механізми реалізації запропонованих рекомендацій з питань державної інвестиційної підтримки підприємств машинобудівної галузі, які б дозволили здійснити модернізацію промислової бази, підвищити конкурентоспроможність продукції підприємств у межах наявних обмежень щодо інвестицій. Все це підкреслює актуальність даного дослідження та відрізняє його від більшості раніше опублікованих наукових робіт.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає у розробці механізмів державної інвестиційної підтримки підприємств машинобудівної галузі, які б забезпечували конкурентоспроможність продукції галузі на вітчизняному та світовому ринках.

Виклад основного матеріалу дослідження. Загалом джерелами інвестиційних ресурсів найчастіше виступають власні джерела суб'єктів господарювання (прибутку підприємства, амортизаційних відрахувань, доходів від продажу частини основних фондів) і розглядаються як найбільш надійне джерело. Слід відмітити, що в тих соціально-економічних умовах, які склалися в Україні на сьогодні, фінансування інвестицій із власних джерел підприємств ускладнене внаслідок їх обмеженості. Низький рівень менеджменту та фінансові чинники не дають можливості українським підприємствам формувати власний інвестиційний потенціал. Використання зовнішніх джерел інвестування (використання лізингу, кредитів, отримання коштів за рахунок емісії цінних паперів, вкладень зарубіжних інвесторів) у сучасних умовах ускладнено цілою низкою об'єктивних і суб'єктивних факторів [1].

Лізинг є одним із напрямів інвестиційної підтримки розвитку вітчизняних підприємств. Згідно із Законом України № 723/97-ВР «Про фінансовий лізинг» від 16.12.1997 р. під лізингом розуміють вид цивільно-правових відносин, що виникають із договору фінансового лізингу, за яким лізингодавець зобов'язується набути у власність річ у продавця (постачальника) відповідно до встановлених лізингодержувачем специфікацій та умов і передати її у користування лізингодержувачу на визначений строк не менше одного року за встановлену плату (лізингові платежі) [2].

Відповідно до світового досвіду лізингові операції цікаві саме тим, що вони стимулюють розширення виробництва, створення нових робочих місць, впровадження передових технологій. При лізингу різко підвищується попит на обладнання, тому його виробники зацікавлені у застосуванні подібного механізму, що дозволяє їм збільшити збут техніки з обмеженою ліквідністю. Отже, лізинг сприяє структурним перетворенням технологічної бази підприємств машинобудівної галузі.

Лізингові компанії в Україні, як правило, створюються: вітчизняними та іноземними банками; великими промисловими компаніями; державними структурами (національними, регіональними); виробниками обладнання та приватними особами.

Наприклад, ПАТ «Лізингова компанія «Укragромашінвест» утворена за участю 18-ти машинобудівних підприємств та одного дослідного інституту як акціонерів. Вона працює з 25-ма постачальниками обладнання й 20-ма лізингодержувачами [3].

Механізм державної підтримки лізингових операцій у вигляді надання податкових й амортизаційних пільг має такі особливості:

можливість пред'являти до вирахування з бюджету ПДВ з усієї суми лізингового платежу, до якого входить сума банківських відсотків, а також сума страховки обладнання;

можливість уникнення податкового контролю при сплаті податку на прибуток у розмірі банківських відсотків, що сплачуються в складі лізингового платежу, у порівнянні з прямим банківським кредитуванням;

можливість додаткової оптимізації оподаткування по податку на прибуток і ПДВ за умови обліку лізингового майна на балансі лізингодержувача;

лізинг вирішує проблему використання морально й фізично зношеного обладнання за рахунок застосування коефіцієнта прискореної амортизації. Багато видів металообробного обладнання включено до 4-ї групи класифікації груп основних засобів та інших необоротних активів і мінімально допустимих строків їх амортизації [4]. Майно, включене в цю групу, амортизується від 2-х до 5-ти років. Тоді у договорі лізингу між лізинговою компанією й виробничим підприємством у розділі «Термін договору» буде зазначатись від 13-ти до 21-го місяця. Це пов'язано з тим, що саме за цей строк лізингодавець має право повністю списати з балансу лізингове майно за рахунок його прискореної амортизації, та, зазвичай, саме це визначає тривалість договірних взаємовідносин. Механізм прискореної амортизації надає право списати в якості амортизаційних відрахувань до 35% первісної вартості основних фондів, термін служби яких більше ніж два роки, у перший рік експлуатації зазначених фондів. Це дозволяє, наприклад, при строку лізингу два роки й один день списувати на витрати в перший рік майже до 2/3 вартості лізингового майна. Таким чином, підприємство через 13 місяців одержує на баланс майже повністю амортизоване обладнання з мінімально можливою балансовою вартістю. Природно, що з верстатом для поперечного клинового вальцювання або з вертикально-кувальним пресом за 13 місяців нічого страшного не відбудеться, отже у розділі

«Основні засоби» буде зазначатись майже новий виробничий засіб. Відповідно, податок на майно з вартості цієї групи обладнання підприємство платити не буде. Отже, лізинг металообробного обладнання є досить вигідною угодою для вирішення завдань по відновленню основних фондів і впровадження конкурентоспроможних технологій при виробництві затребуваного на ринку товару.

Лізингові операції вигідні для держави, тому що в умовах дефіциту бюджету вона зацікавлена в усьому, що стимулює економічний розвиток і при цьому не вимагає відвернення бюджетних ресурсів, та їх можна розглядати як ефективний інструмент легалізації доходів у галузі: лізингова компанія за легальною ціною закуповує обладнання, бере його на баланс і передає для роботи лізингоодержувачу. Лізингоодержувач може легально створювати прибуток і при цьому платити на нього податок.

Відповідно до закону України від 6 вересня 2012 р. № 5205-VI «Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць» передбачається державна підтримка інвестиційних проектів, зокрема лізингових, які відповідають таким критеріям [5]:

1) загальна кошторисна вартість перевищує суму, еквівалентну:

3 млн євро – для суб'єктів великого підприємництва;

1 млн євро – для суб'єктів середнього підприємництва;

500 тис. євро – для суб'єктів малого підприємництва;

2) кількість створених нових робочих місць для працівників, які безпосередньо задіяні у виробничих процесах, перевищує:

150 – для суб'єктів великого підприємництва;

50 – для суб'єктів середнього підприємництва;

25 – для суб'єктів малого підприємництва;

3) середня заробітна плата працівників не менш як у 2,5 раза перевищує розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

На наш погляд, державна позиція відносно лізингу має передбачати оптимальну комбінацію фіскальної та кредитної політики при розробці умов отримання державних кредитів з урахуванням інтересів усіх учасників лізингової угоди. Проте лізингових компаній, які працюють за схемами державного лізингу або реально користуються державною підтримкою, на даний момент небагато – вони присутні тільки в АПК (ПАТ «Національна акціонерна компанія «Украгролізинг», ПАТ «Лізингова компанія «Украгромашінвест»), в авіаційній галузі (ПАТ «Укртранслізинг»), в автомобільній галузі (ДП «Автомобільна лізингова компанія», ДП «Надра-Сервіс») та в енергетиці (ДП «Променерголізинг»).

Державна підтримка лізингу для машинобудівної продукції може здійснюватися в такий спосіб:

розробка державної цільової програми розвитку лізингової діяльності як частини програми середньострокового й довгострокового соціально-економічного розвитку України;

участь держави або уповноважених нею організацій у статутних капіталах лізингових компаній;

пайова участь державного капіталу у створенні інфраструктури лізингової діяльності в окремих цільових інвестиційно-лізингових проектах;

компенсація лізингоодержувачу частини платежів, наприклад, відсоткових ставок по залучених позикових коштах;

надання інвестиційних кредитів для реалізації лізингових процесів;

виділення цільових кредитних коштів споживачам техніки через мережу державних банків на умовах лізингу; при цьому споживач одержує право вибору постачальника техніки та обладнання.

Однією з форм реальної державної підтримки розвитку лізингових відносин у машинобудуванні слід розглядати створення промислового лізингового фонду державного (регіонального, міського) рівнів, а також вважається перспективним формування галузевого промислового лізингового фонду. Головним завданням промислового лізингового фонду є створення умов у галузі, місті, регіоні, державі, за яких кожне підприємство зможе вирішувати питання технологічного переозброєння.

Основними функціями промислового лізингового фонду мають бути: 1) створення інформаційної бази даних прогресивного машинобудівного обладнання; 2) консультування лізингоодержувачів щодо вибору конкурентоспроможного обладнання (тоді як лізингові компанії просто закуповують обладнання відповідно до замовлення клієнта); 3) захист інтересів

вітчизняних виробників обладнання, надаючи більш вигідні умови лізингової угоди при купівлі продукції вітчизняних машинобудівних підприємств; 4) сприяння розвитку кооперації вищих навчальних закладів, галузевих інститутів і промислових підприємств при розробці інноваційного обладнання відповідно до потреб замовника; 5) оптимізація фінансових умов лізингових операцій: регіональний промисловий лізинговий фонд може взяти на себе компенсацію різниці між величиною процентних ставок державних і регіональних (місцевих) кредитів, що дозволить активізувати ще дуже пасивний регіональний ринок промислового обладнання.

При реалізації заходів щодо підтримки лізингової діяльності слід зазначити, що в сучасних умовах надходження безповоротних коштів бюджету безпосередньо у державні лізингові організації необхідно поступово згортати, здійснюючи перехід до використання коштів бюджету для наповнення фондів (лізингових), які працюють на комерційній основі, приносять прибуток до бюджету.

Основним за значущістю питанням розвитку лізингу в Україні є наявність надійних гарантій, що скорочують фінансові ризики, на які можуть наражатись учасники лізингових операцій. Для лізингодавців важливе одержання гарантій своєчасного повернення лізингових платежів, страхового захисту від втрат у результаті невиконання зобов'язань, які виникли внаслідок тимчасової або повної неплатоспроможності лізингоодержувачів.

У більшості випадків необхідним є залучення гарантів лізингових угод, які за свою частку ризику одержують відповідну винагороду. Можливий такий склад гарантів лізингової угоди: продавець обладнання; лізингодавець; банк-гарант; банк-кредитор; страхова компанія; державний та регіональні фонди сприяння розвитку лізингу; державний та регіональні органи виконавчої влади.

Для більш досконалої форми зниження ризиків і забезпечення гарантій лізингової (інвестиційної) діяльності необхідно розвивати такий фінансовий інститут, як заставний фонд, предметами якого можуть бути землі, основні фонди, об'єкти нерухомості, цінні папери і т. ін. Наповнення заставного фонду з метою розвитку лізингових відносин має здійснювати уряд, комерційні банки, страхові компанії, корпорації.

Механізм державного забезпечення ризиків слід розглядати на двох рівнях: регіональний та державний.

При регіональному механізмі гарантими інвестицій є регіональні органи влади та агентства із страхування інвестицій. Джерелами надання гарантій при регіональному механізмі виступають бюджет розвитку регіону, кошти регіональних організацій із страхування й гарантування інвестицій, регіональні заставні фонди.

При державному механізмі гарантування роль страхувальника мають взяти на себе органи державної влади за посередництвом державного органу із страхування інвестиційних ризиків, яким може стати, наприклад, Державне агентство із страхування інвестиційних ризиків. Крім того, при державному механізмі страхування можлива участь іноземних держав, різних міжнародних фінансових інститутів. Серед державних агентств, що здійснюють страхування фінансових ризиків лізингових операцій за участю іноземних партнерів, можна виділити COFACE (Франція), ECGD (Великобританія), Eximbank (США, Японія), OPIC (США), Euler Hermes (Німеччина), SACE (Італія).

На даний момент найбільш розробленою формою заставного забезпечення позикових коштів (включаючи кошти іноземних інвесторів) є земельний вексель, який на відміну від інших видів векселів (простого або переказного) має в якості забезпечення найбільш гарантований від усякого роду випадковостей вид власності – землю.

Також пропонується механізм державної підтримки розвитку лізингу продукції підприємств машинобудівної галузі промисловості. Даний механізм полягає в тому, що галузеві лізингові компанії запозичують фінансові ресурси на українському й західному ринках капіталу у вигляді довгострокових кредитів банків (у тому числі під гарантії договорів з підприємствами – споживачами машинобудівної техніки, товарних кредитів від постачальників обладнання) та розміщення облігаційних позик.

Отримані грошові кошти спрямовуються на придбання сучасного машинобудівного обладнання для модернізації виробничих потужностей машинобудівних підприємств на умовах комерційного лізингу строком на п'ять – сім років. До моменту погашення всієї суми лізингових платежів майно залишається у власності галузевих лізингових компаній (рис. 1).

Отримане по лізингу технологічне обладнання використовується вітчизняними підприємствами для виробництва конкурентоспроможної техніки (верстатів та устаткування, локомотивів, вагонів, автомобілів, турбін, сільськогосподарської техніки, котельного устаткування і т. д.). При цьому підприємства за отримане по лізингу обладнання розраховуються з

галузевими лізинговими компаніями поставками замовленої техніки, яка потім за договором лізингу передається покупцям (у тому числі підприємствам-монополіям, наприклад ДП «Укрзалізниця» та ін.).

Підприємства-монополії та державні відомства забезпечують замовлення на нову техніку, а також стабільне повернення лізингових платежів при поставці техніки. У пропонуваній схемі регулююча роль держави полягає у визначенні інвестиційної складової в тарифах і цінах на товари й послуги підприємств, в яких представлені інтереси держави, координації розвитку монополій відповідно до їхньої програми розвитку й можливостей промисловості, у регулюванні рівня інфляції, експортно-імпортних умов тощо.

Рис. 1. Модель фінансових і матеріальних потоків при залученні до системи лізингу державних і недержавних інвесторів, виробників і споживачів машинобудівного обладнання й техніки

В якості лізингових платежів за укладеними договорами комерційного лізингу покупці техніки розраховуються, використовуючи диференціальні форми розрахунків: оплата по строках поставленої техніки з фіксованою ціною на момент підписання договору; можливість ефективного використання бюджетних коштів по закупівлі техніки для державних потреб (проведення тендеру по закупівлі на умовах лізингової форми розрахунків; ризики залишаються на постачальнику).

Концентрація у межах галузевих лізингових компаній інформації про попит на обладнання й техніку, а також самого обладнання дозволить їм поставляти на підприємства машинобудівної галузі не окремі машини або їх випадкові комплекти, а машинні технологічні комплекси, що створює умови для забезпечення високої рентабельності виробництва машинобудівної продукції.

Об'єднання у межах моделі (див. рис. 1) інтересів виробників, постачальників, споживачів техніки та інвесторів

стимулює впровадження у виробництво досягнень науково-технічного прогресу й розвиток ринку машинобудівної продукції.

Сьогодні найбільш активно розвивається механізм лізингу з продажу сільськогосподарської техніки. Існує кілька державних програм, що підтримують вітчизняний сільськогосподарський лізинг. І хоча дані програми ще недостатньо розвинені й покривають поки що малу частину потреби агропромислових підприємств у сільськогосподарській техніці, проте є низка прикладів успішного застосування лізингу.

З метою надання державної підтримки підприємствам і організаціям АПК у придбанні сільськогосподарської техніки на виконання Указу президента України від 23 лютого 2001 року № 111 «Про додаткові заходи щодо подальшого розвитку лізингу в аграрному секторі економіки» урядом України створено ПАТ «Національна акціонерна компанія «Украгролізинг». Метою діяльності компанії є сприяння реалізації державної політики у сфері агропромислового комплексу, забезпечення ефективного функціонування й розвитку виробництва шляхом передачі товаровиробникам на умовах лізингу технічних засобів для зазначеного комплексу, надання виробничих послуг, організації технічного сервісу, отримання прибутку [6].

За час своєї діяльності ПАТ «Національна акціонерна компанія «Украгролізинг» передала сільськогосподарським виробникам понад 20 тисяч одиниць різноманітної техніки та обладнання на досить вигідних умовах: під 7% річних неповерненої вартості техніки на 5 – 7 років [7]. На сьогодні статутний капітал ПАТ «Національна акціонерна компанія «Украгролізинг» складає 1170,4 млн грн. [8].

У цілому темпи розвитку лізингових послуг в Україні досить високі та це дає підставу вважати, що лізингові угоди припинили бути пробним, експериментальним видом інвестування, як це було ще кілька років тому. У даний час лізинг стає потужним засобом довгострокового фінансування технологічного розвитку промислових підприємств машинобудування, а також інструментом активізації товарного ринку. Стабілізація економіки України, нарощування обсягів промислового виробництва, значне зниження темпів інфляції сприятиме створенню об'єктивних передумов для розширення сфери застосування лізингу.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Отже, з метою розвитку напрямів державної інвестиційної політики стимулювання підприємств машинобудівної галузі розроблений механізм державної підтримки розвитку лізингу машинобудівної продукції, який полягає у залученні до системи лізингу державних і приватних інвесторів, виробників і споживачів машинобудівного обладнання й техніки. При цьому держава розглядається як учасник ринку, тому що вона володіє контрольним пакетом акцій вітчизняних підприємств-монополій. Іншою запропонованою формою державного механізму підтримки лізингових відносин є створення промислового лізингового фонду на державному (регіональному, міському, галузевому) рівні, основними функціями якого є створення інформаційної бази, надання консалтингових послуг, сприяння виробництву інноваційної техніки, оптимізація фінансових умов лізингових угод.

Література.

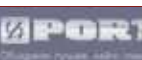
1. Івахненко І.С. Інвестиційна діяльність в Україні: сучасний стан та можливості її активізації / І.С. Івахненко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 2. – С. 7-9.
2. Закон України «Про фінансовий лізинг» № 723/97-ВР від 16 грудня 1997 р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/>
3. Постанова Кабінету міністрів України «Питання лізингової компанії «Украгромашінвест» № 286 від 7 березня 1998 р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/>
4. Кушнірук Т. Основні засоби в Податковому кодексі. Амортизація / Т. Кушнірук: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minfin.com.ua/>
5. Закон України «Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць» № 5205-VI від 06 вересня 2012 р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
6. Постанова Кабінету міністрів України «Про утворення Національної акціонерної компанії «Украгролізинг» № 354 від 11 квітня 2001 р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/>
7. Национальный агропортал LATIFUNDIST.COM: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://latifundist.com/kompanii/522-ukragrolizing>
8. Квартальна інформація емітента цінних паперів за III кв. 2016 р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://www.ukragroleasing.com.ua/>

References.

1. Ivahnenko, I.S. (2010), "Investment activity in Ukraine: current state and possibilities of its revitalization", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 2, pp. 7-9.
2. The Verkhovna Rada of Ukraine (1997), The Law of Ukraine "On financial leasing", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/723/97> (Accessed 04 March 2017).
3. Cabinet of Ministers of Ukraine (1998), "Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "Questions of the leasing company "Ukragromashinvest", available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/286-98> (Accessed 04 March 2017).
4. Kushniruk, T. (2013), "Fixed assets in the Tax Code. Depreciation", Online, available at: http://minfin.com.ua/taxes/-/koment_oz.html (Accessed 01 March 2017).
5. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), The Law of Ukraine "On stimulation of investment activity in priority industries to create new jobs", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5205-17> (Accessed 04 March 2017).
6. Cabinet of Ministers of Ukraine (2001), "Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On creating of the National joint stock company "Ukragroleasing", available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/354-2001> (Accessed 04 March 2017).
7. National agricultural portal LATIFUNDIST.COM (2016), Online, available at: <http://latifundist.com/kompanii/522-ukragrolizing> (Accessed 04 March 2017).
8. Quarterly information of the Issuer of securities for the III quarter of 2016 (2016), Online, available at: <http://www.ukragroleasing.com.ua> (Accessed 04 March 2017).

Стаття надійшла до редакції 06.03.2017 р.

ТОВ "ДКС Центр"

Вропу